

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma

Judecători - Anatolie Țurcan, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Luiza Gafton,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocata Frecauțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

***Focșa Veaceslav xxxx**, născut la xx xxxx xxxx,
originar din sat. xxxx r-nul xxxx și domiciliat
în mun. xxxx str. xxxx ap.xx*

și

***Șarban Constantin xxxx**, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în or. xxxx str. xxxx xx ap.xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.10.2014 – 19.05.2015;

Instanța de apel: 22.06.2015 – 18.01.2016;

Instanța de recurs: 20.12.2016 – 14.02.2017;

Instanța de apel: 02.05.2017 – 21.11.2017;

Instanța de recurs: 09.02.2018 – 24.04.2018.

asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 19 mai 2015, Focșa Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că faptele sale nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

Prin aceeași sentință a fost achitat și Șarban Constantin, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că lui Focșa Veaceslav i s-a înaintat învinuirea pentru faptul că, fiind condamnat și deținut în Penitenciarul nr.17 Rezina, la 06 februarie 2014, având intenția de consum și înstrăinare a substanțelor narcotice, între orele 9.00 și 10.00, de la telefonul mobil cu nr. xxxx, 1-a telefonat pe Șarban Constantin la numărul de telefon al acestuia xxxx, relatându-i ora și locul unde ultimul urma să primească un colet, precum și indicându-i acțiunile ulterioare, expediindu-i în acest sens un mesaj pe același număr de telefon, cu ora de sosire a transportului de rută „12.00”, numărul de înmatriculare - „xxx xxx”, culoarea - „alb”, numele șoferului – „Andrei” și numărul de telefon al acestuia – „xxxx”. Îndeplinind aceste indicații, Șarban Constantin a primit un colet pe care l-a transportat la Penitenciarul nr.17 Rezina, predându-l la punctul de control pentru condamnatul Focșa Veaceslav. Fiind supus controlului, în interiorul a două bomboane din colet, au fost depistate două pachete în care se aflau 0,31 gr de substanță albăstrie bulgăroasă care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1478 din 17.02.2014, reprezintă 2 heroină, care face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia constituie proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați: - Șarban Constantin în baza art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.322 alin.(1) și 290 Cod penal, la câte 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip închis; - Focșa Veaceslav în baza de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare și în baza art.322 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare și în temeiul art.85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, invocând că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele, vina inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate fiind pe deplin dovedită; - instanța nu a dat apreciere depozițiilor martorilor G. Tuluc, A. Socol și V. Dascal, rapoartelor de constatare științifică nr.2354, 2230, cererii lui C. Șarban de primire a coletului, precum și informațiilor ridicate de la SA „Orange”, prin care se dovedește vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate - a lui Focșa Veaceslav în organizarea expedierii substanțelor narcotice săvârșită în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari și în organizarea încercării de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari, iar a lui Șarban Constantin în expedierea substanțelor narcotice săvârșită în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari și încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari, inclusiv s-a dovedit vinovăția ultimului în faptul păstrării fără autorizarea corespunzătoare a unui cartuș ce se atribuie la muniții.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: - Focșa Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, a fost recunoscut

vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(3), 322 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.08.2008, stabilindu-i pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis;

- Șarban Constantin a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și de art.290 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat. Totodată, Șarban Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.322 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Instanța de apel a constatat că Focșa Veaceslav, la 06 februarie 2014, în intervalul orelor 9.00 - 10.00, de la telefonul mobil cu nr.xxxx a organizat transmiterea tănuită a substanțelor narcotice în Penitenciarul nr.17 Rezina în următoarele circumstanțe: 1-a telefonat pe Șarban Constantin la numărul acestuia de telefon xxxx, menționând ora și locul unde ultimul urma să primească un colet, precum și indicându-i acțiunile ulterioare ale acestuia, expediindu-i în acest sens un mesaj la același număr de telefon, cu ora de sosire a transportului de rută - „12.00”, numărul de înmatriculare al acestuia - „xxxx”, culoarea - „alb”, numele șoferului - „Andrei” și numărul lui de - „xxxx”. Îndeplinind aceste indicații, Șarban Constantin a primit un colet pe care 1-a transportat la Penitenciarul nr.17 Rezina, predându-l la punctul de control al penitenciarului pentru condamnatul Focșa Veaceslav. În rezultatul controlului, în interiorul a două bomboane, au fost depistate două pachetele în care se aflau 0,31 gr de substanță albăstrie bulgăroasă care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1478 din 17.02.2014, reprezintă heroină, din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia constituie proporții mari. Substanța nominalizată mai sus, Șarban Constantin a încercat să o transmită în coletul destinat condamnatului Focșa Veaceslav în Penitenciarul nr.17 Rezina.

Instanța de apel a conchis că acuzațiile aduse lui Focșa Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și lui Șarban Constantin în cea prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, nu și-au găsit confirmare, lipsind probe care ar demonstra cu certitudine și fără vreun dubiu rezonabil vinovăția acestora.

Instanța de apel a indicat că, declarațiile martorilor audiați în această cauză, confirmă doar faptul depistării de către angajații penitenciarului a substanțelor narcotice în coletul predat de către Șarban Constantin condamnatului Focșa Veaceslav și resping argumentele apelantului, precum că Focșa Veaceslav a organizat expedierea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari, și că Șarban Constantin a expediat substanțe narcotice în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari.

Totodată, instanța a considerat că prima instanță a dat o apreciere arbitrară probelor administrate și eronat a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpatul Focșa Veaceslav a infracțiunii prevăzute de

art.art.42 alin.(3), art.332 alin.(1) Cod penal și de către Șarban Constantin a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, achitându-i pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Focșa Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.42 alin.(3), art.332 alin.(1) Cod penal - organizarea încercării de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari, și a inculpatului Șarban Constantin în cea prevăzută de art.322 alin.(1) Cod penal - încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari, este indubitabilă, iar nerecunoașterea acesteia de către inculpați este o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a constatat că Șarban Constantin urmează a fi achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În această parte, instanța de apel a apreciat că motivul achitării este că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Astfel, ținând cont de prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celor vinovați și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, că infracțiunea a fost comisă prin participare, că în privința lui Focșa Veaceslav există o sentință de condamnare neexecutată, instanța de apel a considerat că pedeapsa echitabilă pentru fapta săvârșită de Șarban Constantin și Focșa Veaceslav este închisoare.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanțele de judecată au dat o apreciere arbitrară și eronată probelor administrate; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - vinovăția inculpaților fiind demonstrată prin declarațiile martorilor G. Tuluc, A. Socol și V. Dascal, actelor cauzei - rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.1478, 2354 și 2230, procesul-verbal de percheziție din 21.03.2014; informațiile ridicate de la operatorul de telefonie mobilă SA „Orange”; cererea de primire a coletului din 06.02.2014, completată de către Șarban Constantin, în rest indicând aceleași motive invocate în cererea de apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

- avocații O. Babără și M. Frecauțan în apelul declarat numele inculpatului Focșa Veaceslav, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 12) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că învinuirea înaintată lui V. Focșa este bazată doar pe presupuneri; instanța de apel a apreciat eronat probele; - instanța a emis o hotărâre de condamnare bazată pe probele administrate și cercetate de prima instanță, în baza cărora inculpatul a fost achitat; vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 322 alin.(1) Cod penal nu este dovedită; procurorul nu a prezentat nicio probă care să confirme că convorbirea de doar 55 secunde între inculpați și în mesajul expedit ar fi vorba despre transmiterea substanțelor

narcotice și nici probe care să demonstreze că Focșa Veaceslav ar fi întreținut legături și purtat discuții cu șoferul care l-a transportat sau cu alte persoane; instanța de apel nu a ținut cont de persoana inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni legate de substanțele narcotice; nu sunt întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză; la faza înaintării învinuirii au fost admise încălcări de procedură, inculpatul fiind lipsit de dreptul la asistență juridică gratuită;

- apel a mai fost declarat de avocatul R. Scripnic în numele inculpatului Șarban Constantin.

6. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, avocaților Babără Octavian și Frecăuțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav, avocatul Scripnic Roman în numele inculpatului Șarban Constantin, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui Focșa Veaceslav în partea achitării pe art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și condamnării pe art.42 alin.(3), 322 alin.(1) Cod penal, și respectiv Șarban Constantin în partea achitării pe art.217¹ alin.(3) lit. e), f) și condamnării pe art.322 alin.(1) Cod penal, și dispusă rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate au fost menținute.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a menționat că deși instanța de apel a constatat că acuzațiile aduse lui V. Focșa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și lui Șarban Constantin în cea prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit. e) și f) Cod penal, nu și-au găsit confirmare, din motiv că lipsesc probe ce ar demonstra cu certitudine vinovăția acestora, în același timp a conchis că vinovăția inculpatului Focșa Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.42 alin.(3), art.322 alin.(1) Cod penal și a inculpatului Șarban Constantin în cea prevăzută de art.322 alin.(1) Cod penal este indubitabilă.

Colegiul penal a constatat că deși inculpaților li se incriminează comiterea a două infracțiuni distincte, dar care sunt în conexiune, instanța de apel pe de o parte ajungând la concluzia că organizarea expedierii și, respectiv, expedierea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari, nu este probată, totodată, constată existența faptei de organizare a încercării de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari și, respectiv, încercarea de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari. Or, instanța de apel a reținut că, V.Focșa a avut o înțelegere cu o persoană pe nume Sașa sau Serioja privind transmiterea coletului prin rutieră de la Chișinău la Rezina, ulterior fiind implicat C.Șarban pentru primirea coletului și transportarea acestuia în penitenciar, acțiuni realizate prin transmiterea datelor prin intermediul telefonului mobil de către V. Focșa lui C. Șarban.

Astfel, instanța de apel a făcut două concluzii care se contrazic una pe alta. Mai mult, instanța la baza achitării inculpaților a reținut ca veridice declarațiile acestora, precum că nu au știut ce se afla în colet și că nu au avut intenția de a organiza expedierea și, respectiv, expedierea drogurilor pe teritoriul penitenciarului cu scop de înstrăinare în proporții mari, reținând totodată ca neveridice declarațiile acestora privind lipsa organizării încercării de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor în proporții mari și, respectiv, încercarea de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor în proporții mari.

La fel, instanța de recurs a reținut și faptul că în descriptivul deciziei sunt făcute concluzii contradictorii, și anume instanța la pct.48 a indicat că „...instanța de fond nu a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului V. Focșa, și anume faptului că nu a organizat expedierea în penitenciar a substanțelor narcotice în scop de consum personal și înstrăinare, declarând că nu a discutat și nu a rugat pe nimeni să-i transmită asemenea substanțe...”, iar la pct.49 instanța a menționat că „aceste declarații sunt combătute de declarațiile inculpatului C. Șarban, care a invocat că de către V. Focșa a fost telefonat și rugat să întâlnească un colet, pe care ulterior să o transmită pentru acesta în Penitenciarul nr.17 Rezina”. Astfel de concluzii contradictorii se conțin și în pct.56, unde instanța a indicat că „instanța de fond a apreciat neîntemeiată învinuirea înaintată inculpaților... adică organizarea expedierii, și respectiv, încercarea transmiterii substanțelor narcotice...”

De asemenea, instanța de recurs a constatat că în descriptiv sunt relevate diverse motive de achitare a inculpaților, cum ar fi: „...nu s-a constatat existența faptelor infracționale...”, „...lipsesc probe care ar demonstra ...vinovăția inculpaților...”, „...nu a prezentat suficiente probe precum că inculpații prin acțiunile sale au comis organizarea expedierii și, respectiv, expedierea...”, „...comiterea faptelor imputate nu a fost confirmată”, „...nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

Totodată, în dispozitiv a fost indicat, în mod absolut divergent că, inculpații V. Focșa și C. Șarban sunt achitați pe art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f), și, respectiv, pe art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Mai mult, acest motiv de achitare contravine cu descriptivul deciziei și în partea în care instanța a constatat prezența faptei de organizare a încercării de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari și, respectiv, încercarea de a transmite persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, în proporții mari.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, nu a făcut o analiză corespunzătoare asupra cumulului probelor prezentate de părți, fără a elucida faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, nemotivate și neargumentate.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nepronunțând-u-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința parțial în partea achitării lui Focșa Veaceslav și Șarban Constantin în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și art.322 alin.(1) Cod penal și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Focșa Veaceslav a fost recunoscut vinovat în baza art.322 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Focșa Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoarea prin aplicarea art.82 Cod penal pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.08.2008, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani.

Șarban Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. e), f) și art.322 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu decesul inculpatului.

7.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că Focșa Veaceslav la 06.02.2014, fiind deținut în penitenciarul nr.17 din or. Rezina, având intenția de consum și înstrăinare de substanțe narcotice, a organizat transmiterea tăinuită a substanțelor narcotice în penitenciarul nr.17 Rezina în următoarele condiții: la data de 06.02.2014 între orele 09:00-10:00, Focșa Veaceslav, de pe telefonul mobil cu numărul xxxx, a telefonat pe cunoscutul său Șarban Constantin, locuitor al or. xxxx str. xxxx nr.xx ap.xx, pe numărul acestuia de telefon xxxx, relatându-i ora și locul unde ultimul urma să primească un colet, precum și indicându-i acțiunile ulterioare a acestuia, expediind în acest sens un „SMS” pe numărul de telefon xxxx cu conținutul orei de sosire a rutierei „12:00”, numărul de înmatriculare a rutierei „xxxx”, culoarea acesteia „albă”, numele șoferului „Andrei” și numărul acestuia de telefon „xxxx”. Îndeplinind aceste indicații, Șarban Constantin a primit un colet, care l-a transportat la penitenciarul nr.17 din Rezina, unde a transmis la punctul de control al penitenciarului coletul nominalizat mai sus, care, fiind supus controlului, în interiorul a două bomboane, s-a depistat două pachetele în care se aflau 0,31 gr de substanță albăstrie bulgăroasă care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1478 din 17.02.2014 reprezintă heroină, care face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, reprezintă cantitate mare. Substanța nominalizată mai sus, Șarban Constantin a încercat s-o transmită în coletul destinat condamnatului Focșa Veaceslav în Penitenciarul nr.17 Rezina.

Apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, și toate probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării

lor, instanța de apel a considerat că acestea confirmă integral vinovăția inculpatului Focșa Veaceslav în infracțiunile ce i se incriminează.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpaților, și anume declarațiile martorilor A. Socol, Gr. Tuluc, Vl. Dascal și P. Caraman, luate în coroborare cu mijloacele materiale de probă.

În continuare, instanța de apel a menționat că în sentința atacată instanța de fond a reținut că, probe plauzibile, pertinente și concludente care cu certitudine ar demonstra vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, în ședința de judecată nu au fost prezentate de către procuror, astfel greșit a ajuns la concluzia de achitare a lui Focșa Veaceslav de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f), art.322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că faptele sale nu întrunesc elementele acestor infracțiuni și a inculpatului Șarban Constantin de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. e), f), art.322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că faptele sale nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

Instanță de apel a considerat dovedită vinovăția inculpatului Șarban Constantin de comiterea infracțiunii prevăzută la art.217¹ alin.(3) Cod penal, menționând că obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, apărute împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe, săvârșite în proporții mari și în scop de înstrăinare. Obiectul material îl reprezintă substanțele narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, fiind caracterizate prin proporții mari.

Latura obiectivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, prezentată prin oricare din modalitățile normative alternative: producerea ilegală, prepararea ilegală, experimentarea ilegală, extragerea ilegală, prelucrarea ilegală, transformarea ilegală, procurarea ilegală, păstrarea ilegală, expedierea ilegală, transportarea ilegală, distribuirea ilegală, înstrăinarea ilegală, alte operațiuni ilegale.

Se relevă că, potrivit terminologiei utilizate în dispoziția art.217¹ Cod penal, expediere de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră trimiterea acestora către destinatar prin posta, bagaj, cu utilizarea transportului sau a animalelor, prin curier, ect., dacă trimiterea se face în interiorul teritoriului vamal al R. Moldova.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii fiind în principal interesul material. Este indispensabil ca infracțiunea dată să fie săvârșită în scop de înstrăinare a substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor.

Infracțiunea dată este una formală, se consideră consumată din momentul producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii, înstrăinării, alte operațiuni cu substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor.

În scopul reglementării problemelor ce țin de contracararea traficului ilicit de substanțe narcotice, psihotrope și plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, în temeiul alineatelor (4) și (5) ale articolului 134¹ Cod penal, Guvernul Republicii Moldova

prin Hotărârea nr.79 din 23 ianuarie 2006 a aprobat lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora. Conform acestei Liste, reprezintă proporții mari heroina în cantitatea de la 0,1 gr. până la 1 gr.

Astfel, în rezultatul cercetării judecătorești din probatoriul analizat de către instanță, cu referire la acțiunile lui Focșa Veaceslav și Șarban Constantin legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, cu certitudine s-a stabilit că faptul organizării comis prin înțelegerea de către Focșa Veaceslav cu o persoană pe nume „Sașa” sau „Serioja” privind transmiterea coletului prin rutieră Chișinău - Rezina. Ulterior, acțiunile au fost realizate prin implicarea lui Șarban Constantin la primirea coletului și transportarea acestuia în penitenciar, fiind transmise datele necesare prin intermediul telefonului mobil, de către Focșa Veaceslav lui Șarban Constantin. Faptul dat este demonstrat prin rezultatul descifrărilor telefonice care confirmă expedierea unui mesaj de către Focșa Veaceslav lui Șarban Constantin cu datele indicate mai sus. Totodată, prin comportamentul inculpatului, care a recunoscut că deși coletul încă nu i-a fost transmis de către colaboratorii penitenciarului la timpul convenit, acesta nici nu a întrebat care este motivul întârzierii, se dovedește că V. Focșa a știut că în colet se află substanțe narcotice.

Astfel, în baza celor expuse, întru confirmarea vinovăției inculpaților, instanța de apel a reținut informația ridicată de la furnizorul de servicii de telefonie mobilă S.A. „Orange” prin care se confirmă faptul că în dimineața zilei de 06.02.2014, C. Șarban a fost contactat de la numărul său de telefon, iar ulterior, de la același telefon i-a fost transmis și un mesaj, fapt neînfirmat de către inculpatul Focșa Veaceslav, care a recunoscut că l-a sunat pe Șarban Constantin și a trimis astfel de mesaj.

Potrivit cererii de primire a coletului din 06.02.2014, completată de către Șarban Constantin, se confirmă că beneficiarul coletului era Focșa Veaceslav (f.d.13 Vol. I). Totodată inculpații întrunesc condițiile prevăzute de art.art.21 alin.(1), 22 Cod penal, fiind subiecți ai infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către persoanele deținute în penitenciare.

Obiectul material al acestei infracțiuni în reprezintă substanțele cu efect narcotizat.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor.

Astfel, în baza celor expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia, că vinovăția inculpatului Focșa Veaceslav în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3), lit. e), f), art.322 alin.(1) Cod penal și a inculpatului Șarban Constantin în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.217¹ alin. (3), lit. e), f), 322 alin.(1) Cod penal, este dovedită pe deplin și fără echivoc.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75, 77 și 77 alin.(1) Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Focșa Veaceslav, de circumstanțele

cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o avocata Frecauțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea recursului apărătorul a indicat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, aceasta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii, menționând următoarele:

- instanța de apel a apreciat eronat probele;
- instanța a emis o hotărâre de condamnare bazată pe aceleași probe administrate și cercetate de prima instanță, în baza cărora inculpatul a fost achitat;
- vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 322 alin.(1) Cod penal nu este dovedită;
- acuzarea nu a adus probe pertinente și concludente că în timp de câteva secunde cât a durat discuția telefonică între inculpați și în mesajul expediat s-ar fi vorbit despre transmiterea substanțelor narcotice și nici probe care să demonstreze că V. Focșa ar fi întreținut legături și purtat discuții cu șoferul care l-a transportat sau cu alte persoane;
- instanța de apel nu a ținut cont de persoana inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni legate de substanțele narcotice.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de apărătorul inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

10. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursul ordinar urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând subsidiar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

La fel, în corespundere cu cerințele art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au

fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate, iar hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

Conform art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit va statua și asupra respectărilor prevederilor art.1 alin.(3) Cod procedură penală, care, referitor la scopul procesului penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze de către instanța de apel, iar erorile admise de instanța nominalizată pot fi corectate în ordinea procedurii de judecare a recursului ordinar declarat de avocata Frecauțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav.

În continuare, din analiza textuală a recursului declarat de apărătorul inculpatului, Colegiul lărgit conchide că, în esență, recurenta nu este de acord cu soluția adoptată de instanța de apel privitor la dispunerea condamnării inculpatului în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, invocând că probatoriul administrat, la caz, nu demonstrează indubitabil vinovăția acestuia de cele incriminate.

Din materialele cauzei se constată că Focșa Veaceslav a fost pus sub învinuire în baza art.art.42. alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal.

Așadar, amintim că instanța de fond a dispus achitarea inculpatului în baza art.art42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor nominalizate, după care instanța de apel a admis apelul procurorului, a casat sentința de achitare și a dispus rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, considerând că se impune soluția adoptării unei noi hotărâri de condamnare a lui Focșa Veaceslav.

Or, analizând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit apreciază ca vădit pripite și greșite concluziile instanței de apel privind condamnarea inculpatului Focșa Veaceslav în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal menționează că instanța de fond corect a constatat și a motivat faptul că, partea acuzării nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat, că faptele inculpatului nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

De altfel, instanța de fond, în motivarea sentinței a indicat că acuzarea a incriminat inculpaților Focșa Veaceslav și Șerban Constantin comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal – organizarea expeditiei și, respectiv, expedierea

substanțelor narcotice pe teritoriul instituțiilor penitenciare, săvârșite în scop de înstrăinare și în proporții mari, însă careva probe în acest sens n-a prezentat.

În această ordine de idei, referindu-se la probele administrate de procuror în sprijinul acușării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, anume întru demonstrarea rolului de organizator al inculpatului Focșa Veaceslav în săvârșirea infracțiunii de organizare a expedierii substanțelor narcotice în penitenciarul nr.17 Rezina, unde acesta se deține, sa indicat că *„la 06 februarie 2014 1-a telefonat și i-a expediat un mesaj lui Șerban Constantin, relatându-i ora de sosire la autogara din Rezina a microbuzului de rută din Chișinău, locul unde ultimul urma să primească un colet, numărul de înmatriculare și culoarea acestuia, numele șoferului și numărul de telefon”*, instanța de judecată a considerat, că în cadrul probatoriului nu s-a constatat, că inculpatul Focșa Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal, iar concluziile organului de urmărire penală în acest sens sânt bazate exclusiv pe presupuneri.

Un alt aspect invocat în motivarea sentinței instanței de fond s-a referit la comunicarea de către Focșa Veaceslav a datelor menționate unei persoane cunoscute, pe care a rugat-o să primească și să-i aducă la penitenciar un colet, ce i-a fost transmis, astfel, nu indică la organizarea de către el a expedierii substanțelor narcotice, or, în opinia instanței, prin organizare și dirijare de săvârșirea unei infracțiuni se subînțeleg niște acțiuni mult mai vaste, desfășurate într-o perioadă mai mare de timp, când organizatorul pune la cale cu ceilalți participanți toate acțiunile ce țin de săvârșirea infracțiunii.

Așadar, instanța de recurs menționează că acușatorul de stat nu a prezentat nici o probă care să confirme că în convorbirea de doar 55 sec. dintre Focșa Veaceslav și Șerban Constantin și în mesajul expediat, la scurt timp ultimului ar fi fost vorba despre transmiterea substanțelor narcotice și nici probe care să demonstreze că inculpatul Focșa Veaceslav ar fi întreținut legături și purtat discuții, referitor la expedierea în penitenciar a substanțelor narcotice cu persoana ce a expediat coletul, cu șoferul care la transportat.

În aceeași ordine de idei, nu au fost prezentate de către partea acușării nici o probă plauzibilă întru confirmarea învinuirii, aduse inculpaților Focșa Veaceslav și Șerban Constantin în partea ce se referă la scopul lor de înstrăinare a substanțelor narcotice, or, aceasta presupune existența intenției directe a făptuitorului la momentul intrării în posesia acestor substanțe, de a le transmite altei persoane, inclusiv contra unei sume de bani, ceia ce nu a fost demonstrat de către partea acușării. În afară de aceasta, nu se poate afirma despre intenția inculpaților de a înstrăina substanțele narcotice, în timp ce inculpatul Focșa Veaceslav nici nu a intrat în posesia lor, iar inculpatul Șerban Constantin doar a adus coletul, destinat pentru Focșa Veaceslav la penitenciar, fără să cunoască faptul că în colet erau substanțe narcotice.

Așadar, pe capătul de învinuire, în baza art.322 alin.(1) Cod penal – organizarea încercării și respectiv, încercarea transmiterii tănuită de la control, prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvârșită în proporții mari, reieșind din actele cauzei, se conchide că Focșa Veaceslav, care executa pedeapsa în penitenciar nu putea să organizeze transmiterea tănuită de la control a substanțele narcotice. Or, partea acușării urma să prezinte probe că acesta a dat indicații și instrucțiuni concrete persoanei

ce a expediat coletul, cum să camufleze drogurile pentru a nu putea fi găsite la punctul de control, astfel, instanța de fond corect a constatat că lipsesc probe care ar demonstra vinovăția inculpatului, precum că prin acțiunile sale a comis organizarea, transmiterea tănuită de la control a substanțele narcotice, și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, instanța de recurs apreciază concluziile făcute de prima instanță pe marginea probelor administrate de acuzare, că în cadrul probatoriului nu s-a constatat, că inculpatul Focșa Veaceslav a comis infracțiunile prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, care i se incriminează, iar concluziile organului de urmărire penală în acest sens sânt doar presupuneri fără careva suport legal și factologic.

Asupra celor reflectate mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că prima instanță a examinat cauza minuțios și aprofundat, cercetând fiecare probă la justa ei valoare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, corect concluzionând că probele administrate pe cauză de către partea acuzării comportă o doză de incertitudine asupra vinovăției inculpatului în comiterea faptelor incriminate prin actul de învinuire.

Prin urmare, prima instanță corect a ajuns la concluzia că pe cauza penală dedusă judecării nu există probe suficiente care ar dovedi incontestabil vinovăția inculpatului Focșa Veaceslav în comiterea infracțiunilor incriminate.

În aceeași ordine de idei, prima instanță corect a invocat prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, după cum rezultă din materialele cauzei penale, organele de urmărire penală și procurorul au manifestat o poziție exclusiv pasivă la efectuarea acțiunilor procedurale obligatorii la caz: nu au întreprins nici o acțiune, pentru a identifica persoana din mun. Chișinău, care l-a contactat pe V. Focșa și i-a trimis coletul; acuzatorul de stat nu a solicitat în instanțele de fond și apel să fie audiat șoferul unității de transport, care a adus coletul din Chișinău, or, dacă șoferul a fost indus în eroare referitor la conținutul coletului, la fel și inculpații puteau să nu știe despre conținutul acestui colet.

În situația descrisă în dosar, orice persoană (mai ales deținută în penitenciar) poate fi provocată să accepte primirea unui colet (inclusiv cu produse alimentare), însă acest fapt nu poate servi temei indubitabil pentru incriminarea unor acțiuni infracționale, la caz, nefiind înlăturate dubiile referitor la vinovăția inculpaților.

Totodată, din motivele nominalizate, Colegiul penal lărgit consideră că decizia instanței de apel adoptată în cauză urmează a fi desființată, prin extindere și în privința inculpatului Șarban Constantin, or, eroarea depistată a fost admisă și în privința acestuia.

De menționat este faptul că în prezenta speță, se atestă că la data de 26 februarie 2016, a survenit decesul inculpatului Șarban Constantin.

Instanța de apel prin decizia sa, a încetat procesul penal în baza art.217¹ alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, din motivul survenirii decesului lui Șarban Constantin.

Colegiul atestă că judecarea apelului reprezintă o etapă a judecării și deoarece pe parcursul judecării cauzei a intervenit decesul făptuitorului, în baza art.332 alin.(1) Cod de

procedură penală se impune încetarea procesului penal în temeiul prevăzut în art.275 pct.(5) Cod de procedură penală.

Intervenirea decesului inculpatului la etapa judecării apelului, care este parte a procedurii de judecată, reprezintă, potrivit ordinii impuse de legiuitor, un temei legal de încetare a procesului penal în ședința de judecată.

În cazul în care, a intervenit decesul făptuitorului, procesul penal pornit și aflat în derulare la faza judecării, încetează în mod necondiționat. Dat fiind faptul că, făptuitorul a decedat, dispăre necesitatea continuării procesului penal, inclusiv și judecării apelului, indiferent de soluția care se prefigurează. Deoarece tragerea la răspundere penală este personală, în cauza dată, în legătură cu decesul făptuitorului, a dispărut subiectul infracțiunii, astfel, nu mai pot fi derulate acte specifice tragerii la răspundere penală a persoanei fizice, în sensul art.21 alin.(1) și (2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă că, la examinarea apelului, în cazul stabilirii temeiului prevăzut de art.391 Cod de procedură penală - intervenirea decesului inculpatului, instanța de apel urma să caseze total sentința și să înceteze procesul penal în privința inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal reține constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în hotărârea din 08.04.2008 în cauza Grădinar vs R.Moldova, în care Curtea a notat că „deși Grădinar a decedat înainte de reexaminarea cauzei pornite împotriva sa de către instanța de apel, el a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii de care a fost acuzat. Curtea are rezerve serioase față de un sistem de drept care permite judecarea și condamnarea persoanelor decedate, având în vedere imposibilitatea evidentă a unor astfel de persoane de a se apăra”.

În decizia sa, instanța de apel a menționat Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 08 aprilie 2008, însă contrar sensului acesteia, a continuat examinarea cauzei în privința decedatului C. Șarban și la condamnat, recunoscând persoana decedată vinovată în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.2171 alin.(3) lit. e), f) și 322 alin.(1) Cod penal. În astfel de cazuri, soluția de încetarea se impune în mod obligatoriu, indiferent de poziția apărătorului sau a succesorilor inculpatului decedat, or, continuarea judecării cauzei penale nu poate avea loc cu încălcarea exercitării dreptului de a se apăra personal, a persoanei a decăzut din această posibilitate în legătură cu decesul.

De asemenea, la acest capitol, Colegiul reține și hotărârea Nölkenbockhoff vs Germania din 25.08.1987, în care Curtea a relevat că „principiul prezumției nevinovăției are scopul de a proteja „orice persoană acuzată de o infracțiune” de un verdict de vinovăție pronunțat împotriva sa până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

Pentru aceste motive, Colegiul penal lărgit nici nu se expune asupra învinuirii aduse în privința lui Șarban Constantin.

Potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, în situația decesului făptuitorului, instanța de recurs conchide casarea integrală a hotărârilor atacate și încetarea procesului penal în privința lui Șarban Constantin.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele invocate în recursul declarat de recurentă sunt întemeiate, fiind incident speței în cauză temeiul pentru recurs prescris la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția și, din aceste considerente se impune ca decizia instanței de apel să fie casată cu menținerea sentinței primei instanțe, fapt ce determină incontestabil necesitatea admiterii recursului ordinar declarat de avocata Frecauțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav.

11. În conformitate cu art.art.426, 434, 435 alin.(1) pct.2) lit.a) și b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

1. Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului Focșa Veaceslav.

2. Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017 și prin extindere casează sentința Judecătoriei Rezina din 19 mai 2015 în privința lui Șarban Constantin.

3. Se menține sentința Judecătoriei Rezina din 19 mai 2015, prin care Focșa Veaceslav xxxx a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. e), f) Cod penal și art.322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că faptele sale nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

4. În conformitate cu art.391 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, se dispune încetarea procesului penal în privința lui Șarban Constantin xxxx, în legătură cu intervenirea decesului inculpatului.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Luiza Gafton